

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203366
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414203366.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: T. X., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom X. T. XXX/X, adresa na doručovanie: F.. E.. W. XXX, T. O., proti žalovanému: JUDr. U. O., Exekútorský úrad Považská Bystrica, P. XXX/., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Jozef Plačko s. r. o., so sídlom v Považskej Bystrici, Námestie A. Hlinku 29/34, IČO: 47241411, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania vo výške 477,07 eura pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, ktorú je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 02.07.2014, po jej doplnení (na výzvu súdu danú uznesením z 10.07.2014 č. k. 5C/70/2014-6) podaním doručeným súdu 29.07.2014, žalobca žiadal zaviazať žalovaného zaplatiť mu sumu 1.496,51 eura ako neoprávnene navýšenej čiastky zameškaného výživného. Odôvodnil ju tým, že ku dňu 10.06.2010 dlh na výživnom voči synovi Y. X. bol vo výške 641,99 eura a voči dcére X. X. vo výške 1.450,05 eura (uvedené v rozsudku 9T/36/2015). V exekučnom príkaze žalovaného zo dňa 07.02.2013 je zmeškané výživné na Y. X. vo výške 1.651,- eur, na X. X. do 28.02.2010 vo výške 1.617,55 eura a zameškané výživné od 01.03.2010 do 31.12.2012 vo výške 320,- eur (s trovami exekúcie spolu v celkovej výške 5.452,62 eura). Počas majetkového vyrovnania, kedy mu mala T. X. vyplatiť spoluvlastnícky podiel vo výške 12.500,- eur, ju žalovaný vyzval exekučným príkazom z 20.03.2013 k úhrade celkovej sumy 5.452,62 eura, z ktorej odišla na úhradu výživného suma 3.588,55 eura, príslušenstvo pohľadávky v sume 13,50 eura a 19,75 eura a suma 1.509,85 eura bola použitá trovy exekúcie. Domnieva sa, že žalovaný nesprávne vypočítal výšku zmeškaného výživného.

Podaním zo 17.04.2015 žalobca žiadal od žalovaného vyplatenie finančného odškodného vo výške 3.041,26 eura, a to zo žalovaného EX 152/10 sumy 1.496,51 eura, ktorá mu chýba, sumy 44,75 eura súdneho poplatku, 300,- eur - korešpondencia, cestovné, celkové výdavky, 700,- eur - nadmerné exekučné trovy v EX 152/10, 500,- eur odškodné za neoprávnene podanú opakovanú a už zaplatenú EX 152/2010. Odškodné 500,- eur je za neoprávnene podanú novú EX 10152/2010-84, predtým EX 152/2010 zo dňa 07.04.2015 na Sociálnu poisťovňu za vymáhanie už uhradenej EX 152/2010 výživného za mesiac máj, a to vo výške 40,- eur, a za mesiac jún tiež vo výške 40,- eur, ktorú vymáha neoprávnene žalovaný vo výške 80,- eur za rok 2014, ktorú žalobca riadne uhradil a aj zdokladoval. Žalovaný vymáhal už uhradenú a zaplatenú čiastku, čím pošpinil jeho dobré meno a jeho práva. Ďalej žiada odškodné 700,- eur za nadmerné a nadštandardné trovy, ktoré si žalovaný neprimerane navýšil v tejto predtým konanej EX 152/2010, odškodné 300,- eur za svoje výdavky, a to celá korešpondencia, cestovné a celé

výdavky spojené s touto predtým konanou EX 152/2010 a súčasne novou konanou EX 10152/2010, vrátenie 44,75 súdneho poplatku v konaní 5C/70/2014, tiež chýbajúcej čiastky 1.496,51 eura v predtým konanej EX 152/2010. Žalovaný mu nevedel vysvetliť pri osobnej návšteve určité jeho výpočty, ktoré sú nepravdivé, sú zavádzajúce a rozdielne. Pokračuje aj naďalej vo vymáhaní novej EX 10152/2010 predtým EX 152/2010.

Na pojednávaní 26.10.2015 žalobca žiadal pre neprítomnosť žalovaného pojednávanie odročiť, pretože on si nemá čo povedať s prítomným zástupcom žalovaného, ale potrebuje osobnú prítomnosť žalovaného. Je smutné, keď žalovanému pošle list a tento naň nedokáže odpovedať, hoci má na odpoveď 30-dňovú lehotu. Zvažuje podať na žalovaného ďalšie trestné oznámenie, lebo žalovaný uráža jeho osobu, ak tvrdí, že jeho a jeho úrad telefonicky napádal a otravoval. Nech to dokáže. Akurát v súvislosti s prebiehajúcou probáciou na tunajšom súde probačným a mediačným úradníkom prebehla za jeho prítomnosti telefonická komunikácia medzi týmto úradníkom a Mgr. H. z exekútorského úradu žalovaného. Teda nie je pravda, že by on terorizoval a bombardoval žalovaného telefonátmi. Týmto žalovaný zavádza súd. Považuje svoj nárok za oprávnený. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu exekučných predpisov. Na základe jedného poverenia žalovaný vykonal dve exekúcie. Žalovaný mu zadržieval 320,- eur, a to rok a pol. Potom si ich bol zobrať u neho osobne. V tomto spore musí byť žalovaným exekútor, teda žalovaný, lebo on od neho vymáhal peniaze. Nikoho iného nemôže v tomto spore žalovať. Jemu bolo tunajším súdom zrušené výživné od 01.07.2015. Táto exekúcia bola ním duplicitne zaplatená. Raz ju zaplatil a raz mu ju stiahol žalovaný. Nevie, na základe akého rozsudku mal platiť zameškané výživné uvádzané súdnym exekútorom na X. X. 1.617,- eur a na Y. X. 1.651,- eur. On výšku zameškaného výživného rozporoval. Ohľadne výšky zameškaného výživného vypovedá trestný rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 9T/36/2010, kde sa jasne píše, že výška zameškaného výživného na Y. X. je 641,99 eura a na X. X. 1.450,05 eura, čiže žalovaného exekúcia je nepravdivá. Žalovaný sa mal pridrižovať daného trestného rozsudku. V spise probačného a mediačného úradníka je zdokladované, že si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z trestného rozsudku, lebo to musel urobiť. Žalovaný si opätovne stiahol nanovo exekúciu podľa vydaného poverenia okresného súdu. Žalovaný nemôže manipulovať s poverením exekučného súdu. V exekučnom konaní vyjadril nesúhlas s trovami konania a nesúhlasil s tým, že mu žalovaný stiahol peniaze, na ktoré nemal nárok. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/70/2010 vyplýva, aké všetky opravné prostriedky podal a čo napísal. Toto konanie je o tom, že žalovaný sa neoprávnené obohatil na jeho exekúciu. Toto namietal aj pred exekučným súdom v exekučnom konaní aj pred žalovaným aj pred všetkými s takým výsledkom, že žalovaný nevie asi počítat. Má potvrdené od Ministerstva spravodlivosti, že žalovaný porušil predpisy a urobil podvod. Teda nedržal sa súdnych ani exekučných predpisov. Tie peniaze, ktoré mu navyše stiahol, mu nepatria. Môže dať trestné oznámenie jedine na žalovaného, ktorý vykonal exekúciu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení z 24.03.2015 uviedol, že exekučné konanie vedené voči žalobcovi ako povinnému a v prospech oprávneného: 1/ v čase podania návrhu mal. X. X. a 2/ Y. X., obidvaja zastúpení matkou T. X., sa začalo dňa 01.03.2010 vyhotovením zápisnice o spísaní návrhu na vykonanie exekúcie, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. 5C/174/2003-46 z 08.04.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.05.2004 a vykonateľnosť 21.06.2004; exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 7P/371/2004 z 26.01.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 17.05.2007; exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 8P/257/2006 z 19.10.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 28.11.2007; exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 10P/79/2008 zo dňa 25.02.2009. V čase podania návrhu bol oprávnený 2/ už plnoletý a matka ho zastupovala na základe splnomocnenia. Okresný súd ho poveril vykonaním exekúcie 23.03.2010 pre vymoženie pohľadávky zameškaného výživného pre Y. X. celkovo vo výške 1.651,- eura, zameškaného výživného pre mal. X. X. do 28.02.2010 vo výške 1.617,55 eura a bežného výživného na mal. X. X. od 01.03.2010 po 60,- eur mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred. Dňa 13.04.2010 vydal upovedomenie o začatí exekúcie viacerými spôsobmi a medzi nimi aj predajom nehnuteľností, ktoré povinný prevzal 19.04.2010 a proti ktorému nevzniesol námietky proti exekúcii (povinný nenamietal výšku vymáhaného zameškaného výživného na obidve deti) a neboli vznesené ani námietky proti trovám exekúcie. V priebehu vykonávania exekúcie mu bol doručený ďalší rozsudok 10P/123/2010 zo 06.10.2011, ktorým došlo k úprave vyživovacej povinnosti na X. X.. Oprávnená 1/ počas vykonávania exekúcie dosiahla plnoletosť a splnomocnila svoju matku T. X., aby ju naďalej zastupovala pri vymáhaní výživného. Keďže si povinný svoju povinnosť týkajúcu sa zameškaného výživného nesplnil, bol vydaný príkaz a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazaním pohľadávky z iných peňažných pohľadávok na základe rozsudku 10C/45/2010 z 19.12.2012, ktorým T. X. je povinná zaplatiť žalobcovi

z titulu náhrady za jeho spoluvlastnícky podiel sumu 12.500,- eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Exekučným príkazom č. EX 152/10 z 20.03.2013 vyzval T. X. k úhrade celkovej sumy 5.452,62 eura. Táto bola pripísaná na účet súdneho exekútora 12.04.2013, z ktorej odišlo na úhradu pohľadávky výživného 3.588,55 eura, príslušenstva pohľadávky 13,50 eura a 19,75 eura a suma 1.509,85 (eura) bola použitá na trovy exekúcie. Rozdiel na predbežných trovách exekúcie a skutočných trovách exekúcie vo výške 320,97 eura bol vrátený povinnému. Zároveň vyzval povinného, aby mu oznámil, kde mu má byť vrátený preplatok. Po úhrade sumy na základe exekučného príkazu došlo k uvoľneniu blokácie nehnuteľnosti, účtov povinného, pretože zameškané výživné, príslušenstvo pohľadávky a trovy exekúcie boli uhradené. V súčasnej dobe prebieha exekúcia pre vymoženie pohľadávky výživného za mesiac máj 2014 a jún 2014 v celkovej výške 80,- eur (podľa vyjadrenia T. X. zo dňa 08.09.2014). Potvrdil, že zo strany povinného mu boli doručované viaceré písomnosti, dve 07.06.2010, následne 16.09.2010, ďalšia mu bola doručená 18.02.2011, ďalšie dve písomnosti 26.07.2011, 26.02.2013, dva listy 18.04.2013 a dňa 09.05.2013, ale nie je možné, aby súdny exekútor reagoval na každý podnet povinného, v ktorom opisuje celú históriu svojho manželstva a delenia majetku a iných nepodstatných skutočností, ktoré nesúvisia s exekúciou. Povinný pri osobnej návšteve súdneho exekútora v S. v čase začatia vykonávania exekúcie neprejavil záujem uhradiť pohľadávku výživného s príslušenstvom. Stále riešil svoje osobné spory s manželkou T. X. a že súdny exekútor je s p. X. dohodnutý, ako ho pripraviť o majetok. Povinný dňa 17.12.2013 navštívil osobne aj Exekútorský úrad žalovaného v Považskej Bystrici a tvrdil, že exekúcia je neoprávnená, že nevie, na základe čoho je vykonávaná. K tomu mu súdny exekútor podal vysvetlenie, čo je predmetom exekúcie a na základe čoho je exekúcia vykonávaná. Pri tejto návšteve sa žalobca okrem iného vyjadril, že podá trestné oznámenie, čo sa aj stalo. Taktiež požiadal o odpisy zo spisu, ktoré mu boli vyhotovené. Zároveň si prevzal preplatok z exekučného konania vo výške 320,97 eura (preplatok bol povinnému viackrát zasielaný na jeho adresu, ale bol vrátený späť na adresu exekútorského úradu). Žalobca pri tejto návšteve za prítomnosti žalovaného nahliadol do exekučného spisu EX 152/10 a zároveň požiadal o odpisy zo spisu v celkovom počte 15 listov, ktoré mu boli následne vyhotovené. Z týchto úkonov bola spísaná zápisnica o nazretí do spisu č. EX 152/10 (dňa 17.12.2013 v čase od 09.10 do 10.10 h). Z uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný vykonával a v súčasnej dobe vykonáva (výživné za mesiac máj 2014 a jún 2014 v celkovej výške 80,- eur) exekúciu na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 01.03.2010 vychádzajúc z jednotlivých exekučných titulov a vykonaním exekúcie s uvedením výšky vymáhaného výživného bol poverený Okresným súdom Dolný Kubín. Exekúciu vykonáva v súlade s poverením a v správnej výške, pretože nemôže vykonávať exekúciu vo väčšom rozsahu, ako bol poverený príslušným exekučným súdom.

Podaním z 03.06.2015 žalovaný oznámil ukončenie exekučného konania proti žalobcovi ako povinnému dňom 25.05.2015 vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie. Pri ukončení exekúcie sa vykonáva konečné vyúčtovanie spisu a ak sa zistí preplatok, tento sa vráti povinnému na jeho účet, prípadne poštovou poukážkou. V tomto prípade bol vypočítaný preplatok, ktorý vznikol tým, že chýbajúcich 40,- eur mu bolo stiahnuté na základe exekučného príkazu z dôchodku a okrem toho povinný poslal chýbajúcich 40,- eur oprávnenej T. X. aj šekom dňa 18.05.2015. Oznámenie o zaplatení mu bolo doručené p. X. 25.05.2015 aj s kópiou šeku. Preplatok 40,- eur bol vrátený 27.05.2015 na účet povinného, t.j. pri ukončení exekúcie. Potvrdil, že povinný žiadal ukončiť exekúciu už skôr a tvrdil, že už má všetky podlžnosti výživného vyplatené. Žiaľ k tomu sa vždy musí vyjadriť oprávnený a v tomto prípade sa tvrdenie povinného s oprávneným nezhodovalo. Šeky, ktoré predložil povinný, ešte nie sú dôkazom, že ich oprávnená osoba aj prevzala a on bez vyjadrenia oprávnenej nie je oprávnený exekúciu ukončiť. Oprávnená sama uviedla, že sa povinný takýmito šekmi už raz preukazoval na súde, ale zabudol povedať, že sa mu peniaze vrátili ako neprevzaté. Aj posledný šek na sumu 40,- eur ešte nie je prevzatý, prevziať ho môže len dcéra X., ktorej je adresovaný. Tá je v Čechách a podľa vyjadrenia matky by mala prísť asi za 3 mesiace, čiže môže sa stať, že aj tieto peniaze sa mu vrátia. Nechápe, prečo povinný na jednej strane uvádza, že má dlh na výživnom už zaplatený a na druhej strane posledných 40,- eur pošle šekom.

Zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení doručenom súdu 22.10.2015 uviedol, že nárok na vrátenie súdnym exekútorom vymoženého plnenia nemôže byť nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 OZ vzniknutým plnením z neplatného právneho úkonu. Vzťah medzi súdnym exekútorom a žalobcom nie je vzťahom občianskoprávnym. Podľa ustálenej súdnej judikatúry tento vzťah je potrebné považovať za vzťah verejnoprávny, nakoľko exekučné konanie je upravené osobitným predpisom - Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom a exekútor je štátom určenou splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (§ 2

EP). Exekútor sa podieľa na výkone súdnej moci v rámci občianskoprávneho konania, ku ktorému sa radí aj nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí. V tomto prípade žalovaný ako súdny exekútor v rámci výkonu svojho povolania realizoval nútený výkon rozhodnutia ako poverený orgán štátu, čiže realizoval právo na súdnu ochranu v širšom význame. Na prejednanie a rozhodovanie takéhoto druhu návrhu nie je daná právomoc súdu v zmysle ustanovenia § 7 O.s.p. a ak by súd prejednával a rozhodoval vec, ktorá je osobitným zákonom zverená do rozhodovacej činnosti exekučného súdu, rozhodol by o veci, ktorá nepatrí do jeho právomoci a ide v takomto prípade o taký nedostatok konania, ktorý nemožno odstrániť podľa § 104 O.s.p. Súdny exekútor sa považuje za orgán verejnej moci a exekučná činnosť je výkonom verejnej moci podľa § 1 a § 2 písm. b) ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoZŠ“) účinného od 1. júla 2004. Všetky právne skutočnosti nastali počas platnosti citovaného zákona. Právne postavenie exekútora je detrimované tým, že vykonáva úlohy (orgánu) verejnej (štátnej) moci a z toho dôvodu sa naň vzťahujú iné kritériá ako na právne postavenie subjektov, ktoré nevykonávajú verejnú (štátnu) moc (súdnu moc). V rámci deľby verejnej (štátnej) moci sa exekútor podieľa na plnení pozitívneho záväzku štátu v súvislosti s realizáciou základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy v rozsahu ustanovenom zákonom (čl. 46 ods. 4, čl. 51 ods. 1 Ústavy). Toto postavenie exekútora potvrdzuje aj § 3 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1 písm. a) ods. 3 ZoZŠ. Poukázal na PL. ÚS 49/03 z 10.01.2015, PL. ÚS 21/00 z 15.11.2000, Nález Ústavného súdu SR z 13.02.2013 sp. zn. II ÚS 165/2012, rozsudok NS SR č. 6 SŽ 221/00 z 27.06.2001, rozsudok KS v Trenčíne z 20.02.2013 sp. zn. 17Co/270/2012, rozsudok KS v Nitre z 19.10.2010 sp. zn. 6Co/161/2010. Z vyššie uvedených ustanovení a rozhodnutí vyplýva, že exekútor zodpovedá za škodu spôsobenú výkonom exekučnej činnosti ako štátny orgán a v takomto prípade štát preberá na seba zodpovednosť nahradiť škodu, ktorá vznikla ako dôsledok výkonu exekučnej činnosti súdnym exekútorom. Z obsahu súdneho spisu 5C/70/2014 nevyplýva iné, ako že exekútor mal spôsobiť škodu pri exekučnej činnosti, ktorá ale má oporu v súdnom poverení. V zmysle § 107 ods. 1 O.s.p. navrhol, aby súd konanie zastavil pre prekážku postupu konania, nakoľko žalovaný nie je pasívne legitimovaný v tomto konaní. Ak by napriek vyššie uvedeným skutočnostiam súd považoval žalovaného za pasívne legitimovaného v konaní, poukázal na skutočnosť, že žalobca podal na Ministerstvo spravodlivosti SR sťažnosť na postup žalovaného ako súdneho exekútora. Konanie na Ministerstve spravodlivosti SR ku správnosti postupu súdneho exekútora, t.j. žalovaného, predchádza konaniu pred súdom titulom ust. § 104 O.s.p. a ide opäť o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Vzhľadom na právne významné skutočnosti, podľa ktorých na prejednanie a rozhodovanie takéhoto druhu návrhu nie je daná právomoc súdu v zmysle ustanovenia § 7 O.s.p., absentuje vecná legitímácia žalovaného, konanie o sťažnosti na postup exekútora pred Ministerstvom spravodlivosti SR predchádza konaniu podľa O.s.p., žiadal žalobu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania. Otázka vecnej legitímácie v konaní je otázkou hmotnoprávnou a preto tu neprichádza do úvahy ani poučenie podľa § 5 O.s.p., pretože by išlo o poučenie o hmotnom práve, ktoré je v zmysle ust. § 5 O.s.p. a contrario nepripustné.

Na pojednávaní 26.10.2015 zástupca žalovaného doplnil, že z jeho pohľadu tu nejde zo strany žalobcu o právo, ale ide o riešenie jeho osobných animozít vo vzťahu k žalovanému, čoho dôkazom je aj to, že podal na neho sťažnosť na komoru, na ministerstvo, tiež aj trestné oznámenie. Jeho žaloba je nesprávna. Nemôže žalobca požadovať od žalovaného uloženie nejakej povinnosti, ani žiadať odškodnenie, keďže exekútor v tomto prípade je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie exekučnej činnosti a konal na základe poverenia súdu. Toto konanie nemôže prebiehať a nie je možné žalovať žalovaného, ale na mieste žalovaného by mal byť iný subjekt. Ani žalobcom navrhnutá zmena žaloby, ktorú navrhol nepripustiť, nedovoľuje súdu konať o takomto nároku. Ako žalovaný nevystupuje v konaní ten, ktorý vystupovať mal. Navrhol žalobcom navrhovanú zmenu žaloby nepripustiť. Z opatrnosti navrhol, aby súd uložil žalobcovi povinnosť predložiť sťažnosť, ktorú mal podať na Ministerstvo spravodlivosti, aby mohol stotožniť jej obsah s podanou žalobou a mohol namietat, že konanie pred Ministerstvom spravodlivosti predchádza konaniu o žalobe na súde. Ak žalovaný mal proti priebehu vykonanej exekúcie nejaké námietky, tieto mal uplatniť v rámci exekučného konania. Toto konanie nie je nejakým druhostupňovým opravným prostriedkom proti nejakým prípadným negatívnym rozhodnutiam ohľadne postupu súdneho exekútora v rámci exekučného konania.

Súd na uvedenom pojednávaní o navrhutej zmene žaloby obsiahnutej v podaní žalobcu z 29.07.2014 (vychádzajúc z obsahu tohto podania, keď na tomto pojednávaní aj žalobca výslovne uviedol, že uvedeným podaním mienil podať návrh na zmenu žaloby) rozhodol tak, že túto nepripustil pre chýbajúce

bližšie skutkové zdôvodnenie a zdokladovanie tých nárokov, o ktoré mienil žalobca rozšíriť pôvodne uplatnený nárok.

Žalobou uplatnený nárok - sumu 1.496,51 eura žalobca špecifikoval ako neoprávnene navýšenú čiastku zameškaného výživného, ku čomu malo dôjsť postupom žalovaného ako súdneho exekútora v rámci exekúcie vedenej pred týmto exekútorom pod sp. zn. 7Er/70/2010 proti žalobcovi ako povinnému v prospech jeho detí X. X. a Y. X. ako oprávneným, keď poverenie na vykonanie danej exekúcie vydal žalovanému tunajší súd ako súd exekučný v konaní sp. zn. 7Er/70/2010 dňa 23.03.2010 pod č. XXXX XXXXXX. Vychádzajúc z obsahu poverenia na vykonanie exekúcie, žalovanému ako súdnemu exekútorovi bolo dané poverenie na vymoženie uloženej povinnosti - zameškaného výživného na Y. X. celkovo vo výške 1.651,- eur, zameškaného výživného na mal. X. X. do 28.02.2010 vo výške 1.617,55 eura a bežného výživného na ňu od 01.03.2010 po 60,- eur mesačne, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred a trov exekúcie.

Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného - jeho zástupcu pokiaľ tento uvádzal, že uplatnený nárok s ohľadom o.i. aj na charakter subjektu žalovaného (ako súdneho exekútora) a spôsob, akým podľa žalobcu mal vzniknúť (v rámci vedenej exekúcie voči žalobcovi, ktorá podľa žalobcu bola vykonaná žalovaným vo väčšom rozsahu, než v akom podľa neho mala byť vykonaná) nemožno kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. OZ, keďže vzťah žalovaného konajúceho ako súdny exekútor a žalobcu v rámci voči nemu vedenej exekúcie žalovaným nie je vzťahom občianskoprávnym, ale má charakter verejnoprávneho vzťahu upraveného osobitným predpisom - zákonom NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších zmien (ďalej len „EP“) a podporne aj Občianskym súdnym poriadkom. EP v § 2 ods. 1 definuje súdneho exekútora ako štátom určenú a splnomocnenú osobu na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov - exekučnú činnosť. Svojou činnosťou súdneho exekútora sa tak žalovaný podieľa na výkone súdnej moci núteným výkonom súdnych a iných rozhodnutí. Vykonáva teda úlohy orgánu verejnej moci, prečo sa považuje za orgán verejnej moci, keďže exekučná činnosť je výkonom verejnej moci, touto svojou činnosťou sa podieľa na realizácii základného práva na súdnu ochranu.

Uplatnený nárok možno teda posúdiť (len) ako nárok na náhradu škody, ktorú mu mal podľa tvrdení žalobcu spôsobiť žalovaný vykonaním exekúcie vo väčšom rozsahu, než v akom mala byť voči nemu nútene vykonaná na podklade vymáhaných exekučných titulov a poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 33 ods. 1 EP, ak osobitný zákon (týmto zákonom podľa legislatívneho odkazu resp. poznámky 3j pod čiarou je ZoZŠ) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Podľa § 33 ods. 2 EP exekútor ručí za škodu, ktorú spôsobili jeho zamestnanci v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona celým svojim majetkom. Zodpovednosť zamestnancov exekútora podľa občianskoprávných alebo pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá.

V zmysle citovaného ustanovenia § 33 ods. 1 EP vzniká zodpovednosť (priama zodpovednosť) súdneho exekútora za škodu len v tom prípade, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Týmto osobitným zákonom ako už bolo uvedené je v otázke zodpovednosti za škodu spôsobenej exekútorom pri výkone exekučnej činnosti ZoZŠ. V danej otázke je vzťah EP a ZoZŠ vzťahom lex specialis a lex generalis. Teda v prípade splnenia predpokladov stanovených ZoZŠ (upravujúceho o.i. zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci - § 1 písm. a) daného zákona) nastupuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú súdnym exekútorom pri výkone verejnej moci namiesto osobnej zodpovednosti súdneho exekútora.

V § 2 písm. a) ZoZŠ je pre účely daného zákona vymedzený výkon verejnej moci tak, že je ním rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Pod písm. b) § 2 je pre účely daného zákona vymedzený orgán verejnej moci tak, že je ním buď štátny orgán, alebo orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 ZoZŠ upravujúceho rozsah zodpovednosti štátu pri výkone verejnej moci, ktorej sa nemožno zbaviť, je tento rozsah upravený tak, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Napokon súd poukazuje na § 4 ods. 1 písm. a) bod 3. ZoZŠ, podľa ktorého je orgánom konajúcim (vo veciach náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 ZoZŠ) v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu (týmto predpisom je podľa legislatívneho odkazu 2 pod čiarou práve EP).

Štát teda preberá na seba zodpovednosť za škodu spôsobenú súdnym exekútorom výkonom exekučnej činnosti vykonávanej na základe poverenia súdu rovnako ako je daná zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú štátnym orgánom.

S poukazom na vyššie uvedené súd uzatvára, že v danom spore nie je označený žalovaný pasívne vecne legitimovaným subjektom, teda subjektom, u ktorého by bola hmotnoprávne daná zodpovednosť za prípadne vzniknutú škodu žalobcovi (za splnenia zákonom stanovených predpokladov nevyhnutných pre vznik zodpovednosti za škodu), ktorú by v rámci vedenej exekúcie voči nemu na základe poverenia súdu spôsobil žalovaný ako súdny exekútor. Pre uvedený nedostatok vecnej pasívnej legitimácie musel súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť bez potreby bližšieho skúmania dôvodnosti žalovaného nároku, keďže za uplatnený nárok aj ak by bol aspoň sčasti dôvodný, žalovaný nezodpovedá. S ohľadom na dôvod zamietnutia žaloby bolo bezpredmetné vykonávať tie dôkazy, ktoré (z opatrnosti) navrhol žalovaný prostredníctvom jeho zástupcu.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal žalovanému ako plne úspešnému účastníkovi, voči žalobcovi právo na ich náhradu. Žalovanému priznané trovy pozostávajú v celom rozsahu z dôvodne vzniknutých a súčasne uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 477,07 eura, predstavujúcich odmenu za 3 úkony právnej služby: 1/ 06.10.2015 - príprava a prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom s následným štúdiom spisu a prípravou podkladov, 2/ 21.10.2015 - písomné podanie na súd (právny rozbor) a 3/ 26.10.2015 - zastupovanie na pojednávaní na tunajšom súde (1 úkon á 64,54 eura + režijný paušál k úkonu vo výške 8,39 eura).

Ďalej trovy právneho zastúpenia pozostávajú z náhrady cestovných nákladov zástupcu žalovaného vynaložených v súvislosti s jeho štúdiom spisu dňa 14.10.2015 na tunajšom súde a na pojednávaní na tunajšom súde dňa 26.10.2015 (2 cesty Považská Bystrica - Dolný Kubín a späť osobným motorovým vozidlom BMW AG, DEU, EČ: F-XXX W.) vo výške 90,52 eura (187,6 km - každá z ciest tam a späť x 0,183 eura sadzba základnej náhrady + náklady na PHM pri priemernej spotrebe 5,40 l/100 km a cene PHM 1,079 eura/l) a z náhrady za stratu času v súvislosti s uvedenými cestami v rozsahu 12 polhodín vo výške 167,76 eura (1 polhodina á 13,98 eura).

Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 15, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. v aktuálne účinnom znení. Podľa názoru súdu súčasťou priznaného úkonu prípravy a prevzatia veci včítane prvej porady s klientom je aj prvotné štúdiom spisu v štádiu, v akom bol v čase prevzatia veci, čo bolo nevyhnutné pre riadnu prípravu prevzatej veci, výsledky čoho sa premietli v ďalších dvoch priznaných úkonoch právnej služby. Súd teda prvotné štúdiom spisu po prevzatí veci nepovažoval za samostatný úkon právnej služby, ale len ako súčasť úkonu prípravy a prevzatia veci. Keďže medzi prípravou a prevzatím veci, ktorého súčasťou je aj prvá porada s klientom a ďalším priznaným úkonom - písomným vyjadrením z 21.10.2015 nebol vykonaný ďalší úkon právnej služby, s poukazom na § 13a ods. 3 vyhlášky nemohla byť priznaná odmena za účtovanú „ďalšiu poradu a rokovanie s klientom po oboznámení sa so spisom“, ktorú si zástupca žalovaného účtoval ako samostatný úkon.

Žalovanému priznané trovy je žalobca povinný zaplatiť s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. zástupcovi žalovaného, ktorý ich žiadal zaplatiť na účet: IBAN X. vedený v X. X..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).